

Bratia a sestry,

začal sa nový kalendárny rok 2018. Nový rok je pre mnohých ľudí symbolickým začiatkom. Je to príležitosť zmeniť staré zlozvyky. Opustiť to, čo je zlé. Je to čas nových záväzkov a predsavzatí. Začiatok roka je ako prechod cez dvere do novej miestnosti, v ktorej sme ešte nikdy neboli a nevieme, čo nás tam čaká. Nikto z nás netuší, čo tento rok prinesie. Všetko je nové.

V istom zmysle bolo všetko nové aj pre človeka, ktorého Ježiš uzdravil. Na začiatku roka k nám zaznela radostná zvesť o tom, že Ježiš pomáha ľuďom, ktorí trpia. Ježiš prechádzal popri slepom človeku. Ten človek neoslepol počas života, ale slepý sa už narodil. Pre vnímanie sveta je v tom veľký rozdiel. Keď niekto oslepe až počas života, vie si aj napriek slepote mnohé veci predstaviť. Vie, ako vyzerá západ slnka. Vie, aké modré môže byť nebo. Vie, pretože to videl.

Pre človeka, ktorý je slepý od narodenia, je to všetko neznáme. Keď tie veci nikdy nevidel, nevie si ich ani v mysli predstaviť. Skúsme vnímať toho slepca v kontexte tej doby. Dnes majú slepí ľudia mnoho pomôcok, ktoré im uľahčujú život. No v tej dobe nič z toho nebolo. Vtedy si slepý mohol pomôcť iba žobraním. Bol v plnej miere odkázaný na to, či sa niekto zľutuje a dá mu peniaze, za ktoré si potom môže kúpiť chlieb a inak sa zabezpečiť. Keď si to uvedomíme, o to viac vynikne dôležitosť a vzácnosť zmeny, ktorú Ježiš v živote toho slepého spôsobil. Vráťme sa na začiatok príbehu.

Boli to učeníci, ktorí upozornili Ježiša na toho slepého muža. Za otázkou učeníkov je ukrytá židovská predstava, že každá choroba je Boží trest za ľudské hriechy. Spomeňme si na trpiaceho Jóba. Po tom všetkom zlom, čo sa mu stalo, ho nakoniec postihla aj kožná choroba. Keď k nemu prišli jeho známi, boli presvedčení, že to Jóba postihlo, pretože sa previnil proti Bohu. V tomto duchu aj učeníci odôvodňujú slepcovo postihnutie. „*Majstre, kto zhrešil: tento, či jeho rodičia, že sa slepý narodil?*“

Zrejme toho muža nikdy nevideli. Nepoznajú ho a ani ich nijako zvlášť nezaujíma, ale prvé, čo začnú riešiť, je fiktívne zlyhanie druhého človeka. Pristupujú k nemu so vžitým predsudkom a škatuľkujú ho. Keď nespáchal hriech on, potom určite jeho rodičia, a preto je slepý. Ten muž sa pre nich stáva iba predmetom vhodným na teologickú diskusiu. Namiesto toho, aby prosili Ježiša, aby mu vrátil zrak, púšťajú sa do rozhovoru nad mužovou hriešnosťou.

Pán Ježiš zmýšľal inak ako učeníci. Nerozoberal mužovu hriešnosť, ale poukázal na Božiu slávu. Iba všemohúci Boh môže pomôcť tomu slepému. Aj nám všetkým môže pomôcť iba Boh. Ten človek bol slepý fyzicky, ale slepý môže byť človek aj iným

spôsobom.

V závere kapitoly čítame: „*Tu povedal Ježiš: Súdiť som prišiel na tento svet, aby videli, ktorí nevidia, a aby oslepli, ktorí vidia. Počuli to farizeji, ktorí boli s Ním, a povedali Mu: Či sme aj my slepí? Riekol im Ježiš: Keby ste boli slepí, nemali by ste hriech; vy však hovoríte: Vidíme. A tak váš hriech zostáva.*“ (39-41. v.) Kto v Ježiša neverí a odmieta Jeho slovo, zostáva slepý. Pán Ježiš nám navracia duchovný zrak, keď nás vedie k nasledovaniu. Keď sa necháme viesť Kristom, uvidíme záchranu a cestu do Božieho kráľovstva.

Možno si spomínate na to, ako sa obrátil apoštol Pavol. Keď prenasledoval kresťanov, zastavil Ho Ježiš a Pavol tri dni nevidel. Bol slepý duchovne – nevidel, že bojuje proti Bohu. Potom oslepol fyzicky. Nakoniec videl fyzicky aj duchovne. Z muža, ktorý prenasledoval kresťanov sa stal horlivý šíriteľ kresťanského učenia. Aj farizeji si mysleli, že vidia pravdu, pritom tápali ako slepci.

Bez Ježiša všetci tápame v tme. Ježiš povedal: „...*ja som svetlo sveta.*“ Aj na rok, ktorý je pred nami, sa môžeme pozrieť z tejto perspektívy. Máme svetlo, ktoré nám dáva Ježiš. Vďaka tomu sa na veci môžeme dívať inak, a to s nádejou a vierou. Vďaka Ježišovi môžeme žiť v nádeji, že nič z toho, čo príde, sa nedeje náhodou. Ježiš je s nami a v každej zložitej situácii sa na Neho môžeme obrátiť. Ježišovo svetlo nás chce viesť.

Slepý sa podvolil tomu, čo Ježiš urobil a povedal. Do bodky počúvol Ježišovo slovo a bol uzdravený. Pre mnohých to bolo svedectvo. Keď videli, že ten, ktorý bol slepý a žobral, vidí, neverili. Niektorí si mysleli, že je to úplne iný človek a iba sa na toho slepca podobá. Keď sa ho na to opýtali, povedal im, že mu pomohol Ježiš.

Aj my môžeme iným svedčiť, že vidíme vďaka Kristovi. Vidíme nádej. Vidíme lásku a milosrdenstvo. Vidíme zmysel v tom, keď žijeme podľa merítok Božieho slova. Vidíme očami viery Ježiša, ktorý nám ukazuje cestu záchrany. Môžeme byť svedectvom pre iných ľudí, keď budeme hovoriť, že naším svetlom je Ježiš Kristus. Všetko raz pominie a pretrvá iba to, čo je postavené na neotrasiteľnom základe. Tým základom je Ježiš Kristus.

V živote slepca nastala veľká zmena. Konečne mohol vidieť to, čo ešte nikdy nevidel. Vďaka Ježišovi vidíme aj my. Nielen krásu prírody. Srdcom vidíme večnú záchranu. Ako aj píše Pavol: „*Ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú.*“ (2, 9) Do nového kalendárneho roka 2018 vykročíme s vierou v trojjediného Boha. Vďaka Ježišovi máme svetlo, ktoré nás vedie. Vďaka viere v Boha smieme do nového roka vykročiť s radosťou a nádejou, ktorá nepominie. Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 2. liste do Korintu v 4. k.:

„*My všetci akoby v zrkadle vidíme s odkrytou tvárou slávu Pánovu, keď Duch Pánov premieňa nás v ten istý obraz zo slávy do slávy.*“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen